

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 29. Sententia contra Fridericum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. mille selibras argenti accipiunt; nec ipsi Re-
A.C. 1245. gi suo tantam illa summam dependit.

Cum thronum Apostolicum conscendisse, te rem tam indignam correcturum esse sperabamus. Sed e contrario nostra opera increverunt. Doctor Martinus nuper sine permissu Regio Angliam intravit tanta cum potestate, quantam nullus unquam Legatus habuit, quamvis hunc ille titulum sibi non adscribat. Vacua beneficia supra triginta selibras ferentia in Italos contulit, pro quibus, cum essent mortui, alios substituit insciis Patronis, qui suum eligendi jus violatum dolent. Etiam de aliis ejusmodi beneficiis statuere vult, eaque sanctæ Sedis arbitrio reservare, postquam vacaverint. Extorquet a Religiosis pensiones nimias, in obsistentes interdicta & anathemata jaciens. Non credimus, eum tuo jussu sic agere, & ut remedia promptè adhibeas, supplicamus, alioqui tales vexationes diutius ferendo pares non futuri.

p. 665.

LECTA hac epistola magnum tenebatur silentium: & Papa, quantumvis instarent Legati Angliæ, nihil reposuit aliud, quam tanti momenti negotium maturam poscere deliberationem.

§. XXIX.

Sententia contra Fridericum.

p. 640. **T**um Thaddæus Sueffius, Papam contra Imperatorem sententiam dicturum

rum videns, surrexit, & ut pluribus privilegiis autoritas daretur, petiit: declaravit etiam, si Papa contra Cæsarem pronunciet, se ad Papam futurum, & ad generale concilium provocare. Papa reponerat leniter: *Hoc concilium est generale, quia cuncti Principes tam profani quam sacri huc invitati sunt: sed Imperator sibi obnoxios advenire passus non est: tuam proin appellationem non admitto.* Sub hæc verba cœpit exponere, quantopere Fridericum amaverit, priusquam Papa fieret, quantum ei indulserit etiam post convocationem concilii, honorifice semper de illo loquens, ita, ut quidam ægre crederent, iudicium contra eundem latum iri. Denique illum exauthoravit viva voce, ac insuper in concilio hanc sententiam legi iussit.

Primum consilia a principio sui Pontificatus inita, ut per Petrum Collimedium, Guilielmum Mutinensem, & Abbatem ad S. Facundi cum Friderico de pace ageret, dein promissa die Coenæ Domini anno præterito 1244 Cæsaris nomine jurata, sed neutiquam soluta refert. *Ejus iniquam agendi rationem, inquit, diutius si ferremus, nos ipsos faceremus reos. Itaque muneris nostri ratio exigit, ut illum puniamus.* Tum Friderici crimina ad quatuor præcipua redigit, quæ omnibus manifesta esse dicit, perjurium, §. 55.

æcul. XIII.
A.C. 1245.

*Ibid. Et Ad.
Apostol. 2.
de sent. Et c.
in sexto.*

p. 641.

*v. Duchesne
to. 5. p. 343.
Sup. Lib.
LXXIX.*

rium, §. 55.

Sæcul. XIII. rium, sacrilegium, hæresin, & perfidiam.
A. C. 1245. Demonstrat perjuriū per violationes pa-

Conc. p. 644.

p. 645.

Papa Gregorio IX. initæ, ac per plura alia juramenta læsa. Sacrilegium per captivitatem Legatorum cæterorumque Præsulū ad conciliū in Genuæ trirēnibus proficiscentium. Hæresin per contemptum censurarum, quibus affectus divino sacrificio interfuerit; per ejus conjunctionem cum Saracenis, ac foedus cum Imperatore Vatacio schismatico, cui filiam nuptui dederit, & per alias conjecturas, quæ suspicionem vehementem moveant. Perfidiā per vexationem Regni Siculi ab Ecclesia Romana clientelæ beneficio accepti, per bellum contra Ecclesiam ipsam, & per omissum novem annis tributum.

Propter omnia hæc delicta, & plura alia, pergīt Papa, post sedulam cum fratribus nostris & cum concilio deliberationem per potestatem ligandi & solvendi a Christo JEsu in S. Petro nobis datam, memoratum Principem omni honore ac dignitate, quibus indignum se per crimina sua reddidit, exutum denunciamus, & per hanc sententiam exuimus: absolvimus etiam pro quovis tempore a jurisjurandi religione cunctos, qui ei fidem jurarunt, ac severe interdiciamus, nequis deinceps ei ut Imperatori vel tanquam Regi pareat, aut has di-
gnita-

gnitates adscribat: volumusque, ut, quis-
 quis cum ob alterutram prerogativam con-
 filio vel re ipsa in posterum juverit, ipso sa-
 cto ab Ecclesiae communione sit exclusus.
 Caeterum Imperatorem libere eligent illi, ad
 quos id attinet: Sicilicet vero adhibitis in
 consilium fratribus nostris providebimus,
 prout expedire visum nobis fuerit. Actum
 Lugduni decimo sexto Calendas Augu-
 sti anno Pontificatus nostri tertio; nimi-
 rum 17. Jul. an. 1245.

Saecul. XIII.
 A. C. 1245.

Hac sententia lecta Papa surgebat, &
 incepit *Te Deum*; quo cantato concilium
 solutum est. Durante lectione Pa-
 pa & Praefules accensos tenebant cereos,
 praesentesque omnes erant attoniti, ve-
 lut si ea ictus fulminis inter fulgura fuis-
 set. Legati Caesarei amare gementes
 pectora feriebant sua; Thaddaeus illud
 e sacris litteris dicebat: *Hic est dies irae,*
calamitatis, & miseriae: atque pudore af-
 fecti discedebant. Notandum tamen,
 Papam in titulo sententiae solum dicere,
 se illam pronunciare *praesente concilio*, non
 autem: *cum ejus approbatione*, sicut in de-
 cretis reliquis. Adhaec Papa in Impe-
 rium Germanicum a tempore Ottonis
 primi jus peculiare se habere affirmabat,
 quod Gregorium VII. & successores ejus
 sibi asseruisse vidimus. Siciliam constat
 fuisse Regnum beneficiarium e Romana
 Ecclesia pendens. Igitur e Friderico II.

p. 640.

p. 665.

Sophon. I. 15

Sup. Lib. LVI. §. I.
Sup. Lib. LXIII. §. II.

Hist. Eccles. Tom. XX. li ex-

Sæcul. XIII. exauthorato capiendum non est exem-
A.C. 1245. plum contra reliquos Principes supre-
3. Dis. §. II. mos: præterquam quod potestas Eccle-
 siastica generatim se non extendat ad res
 profanas, ut alibi demonstravi.

§. XXX.

*Facta post exauthoratum Fride-
ricum.*

Matth. Par. Papa, cum Imperium declarasset vi-
P. 593. duum, declaravit etiam Germaniæ
 Principes, quos hæc tunc agnoscebat E-
 lectores; nempe laicos, Austriæ, Bava-
 riæ, Saxoniae, ac Brabantiae seu Lovanii
 Duces; Præsules, Archiepiscopus Colo-
 niensem, Moguntinum, & Salisburgen-
 sem. In quendam Rheni insulam con-
 veniendum solis erat, nec permittendus
 cuiquam alii accessus, donec de futuro
 Rege consentirent. Papa per litteras
 eos vehementer oravit, ut Imperatorem
 alium cooptarent, suum & totius Eccle-
 siæ subsidium, ac mox quindecim argen-
 ti selibrarum millia spondens: At Fride-
 rici oppositio hos Principes, præsertim
 Austriæ Ducem ipsi foedere junctum per
 aliquantum tempus cohibuit.

Matth. Par. Imperator comperto, se exauthora-
P. 595. tum esse, ira excandescens, ac præsentem
 obliquis intuens oculis dixit: *Isle Papa
 in concilio suo de gradibus dignitatum medi-*